

UN 28.79% DEL NOSTRE PIB PER AL 100% DE LA NOSTRA POBLACIO

Aquesta es el percentatge de la riquesa produïda a Les Illes i que faria falta per finançar una renda bàsica de ciutadania al conjunt de la seva població. Es a dir, garantir a cada ciutadà i ciutadana major d'edat resident a Les Illes, una paga mensual de per vida, equivalent al salari mínim interprofessional i a cada persona menor de 18 anys, una paga del 50% del SMI.

La xifra dobla l'actual pressupost de la CAIB. A primera ullada sembla una bogeria plantejar-ho. Als economistes "ortodoxes" que tan sols pensen en retallades per reduir el dèficit públic, els hi pot pegar una angina de pit o un atac de rialles en veure aquestes xifres per aconseguir una renda bàsica.

Al XII Simposi de la Xarxa de la Renda Bàsica, L'Ateneu Pere Mascaró es tirà a la piscina i s'aventurà a fer quatre números sobre el cost d'aplicar una idea, que beneficiaria al 100% de la població de Les Illes. També vàrem establir diferents hipòtesis d'aplicació parcial, pensant en tan sols determinats estaments de població.

Una vegada dins l'aigua de la piscina, pens que amb les quatre brasades que pegarem, demostrarem que al manco podria surar la proposta. No es tan utòpica, ni tan descabellada. Tota la població en sortiria beneficiada. Es podria plantejar de debò un canvi de model productiu realment sostenible sense patiments socials. Hi hauria un matalàs de suport per animar a autònoms i emprenedors a iniciar projectes necessaris per a la societat de les Illes, sense por al possible fracàs.

I com treure els recursos per fer-ho possible? D'entrada sense malbaratar els recursos propis que tenim. A l'any 2010 es generaren 3.065,1 milions d'euros d'estalvi procedent del sector públic. Un estalvi generat a Les Illes i que s'en va a altres inversions públiques de la resta del estat o a finançar el deute estatal. Aquest estalvi es l'equivalent al 39% del que costaria aplicar en un any la renda bàsica.

Si apliquéssim aquest estalvi generat a Les Illes a invertir-ho a les pròpies Illes, l'efecte multiplicador del 1'5 al 1,7 cap al conjunt de l'economia que té l' inversió pública (reconegut al darrer informe de tardor del poc sospitós FMI), suposaria una conversió en nova renda en torn a 4.597,6 a 5.210,6 milions d'euros. Això sense contar l'efecte multiplicador en termes d'ocupació, que podria superar els 90.000 nous ocupats. Es a dir impulsar realment una política de creixement, estalviant a més en prestacions i subsidis, i possibilitant un major increment de la recaptació fiscal.

I si ho completéssim amb una reforma fiscal amb una forta progressivitat i amb criteris d'ingressos basats en l' aplicació d'un concert econòmic solidari, segurament podríem acabar de trobar la formula per acabar de tancar la quadratura del cercle.

Ben mirat i pensant en el benestar del conjunt de la població de Les Illes, igual no es gens car que en tan sols el 28'79% de la nostra riquesa, puguem garantir a la totalitat de la nostra població, una base mínima econòmica per poder viure un digne present, generar confiança en el futur i a més, possibilitar les bases materials per a una ciutadania lliure, que ja no sigui coaccionada a cedir drets, a canvi de poder tan sols subsistir, i cada vegada més, de manera més miserable. Si la proposta ens beneficiaria a tothom, perquè no estudiar-la?

Josep Valero
16-11-2012